

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2012. évi augusztus hó 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság a hivatali vesztegetés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.4/2011/18. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a kiszabott szabadságvesztés mértékét 4 (négy) hónapra enyhíti.

A vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 68.125 (hatvannyolcezer-egyszázhuszonöt) forint, míg az állam terhén marad az elsőfokú eljárás során felmerült 308.975 (háromszáznyolcezer-kilencszázhetvenöt) forint, valamint a másodfokú eljárásban felmerült 9.304 (kilencezer-háromszáznégyszáz) forint bűnügyi költség.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmény helyes megnevezése vesztegetés büntette.

I nd o k o l á s

A Zalaegerszegi Törvényszék a vádlottat hivatali vesztegetés büntette miatt 8 hónap börtönbüntetésre, valamint 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 10.000 forint összegben vagyonekobjást rendelt el, továbbá kötelezte őt 51.055 forint bűnügyi költség megfizetésére. Megállapította, hogy 326.045 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla a jogorvoslati kérelmek felmentésre irányuló részét alaptalannak, enyhítésre irányuló részét azonban alaposnak találta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Felderítette és megvizsgálta a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat. Azok részletes, a logika szabályainak is megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól, köztük a vádlotti védekezés elvetésének indokairól.

A megállapított tényállás mentes volt a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, teljes körűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

A vádlott a nyomozás során élt a vallomás-megtagadás jogával, míg a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint nem volt szüksége kábítószerre, mivel büntetés-végrehajtási intézetbe kerülése előtt sem volt kábítószer fogyasztó. Az ellenszolgáltatás fejében történő kábítószer megszerzésére előadása szerint nem ő, hanem **tanú1** kérte meg a büntetés-végrehajtási intézetben szolgálatot ellátó biztonsági felügyelőt, **tanú2**-t.

Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezésével szemben a tanúk (**tanú1**, **tanú2**) egymással megegyező vallomását fogadta el, akik egybehangzóan foglaltak állást abban a kérdésben, hogy nem **tanú1**nek, hanem a vádlottnak volt szüksége a kábítószerre. Az említett tanúk vallomása abban a kérdésben is egyezett, hogy **tanú1** mindössze a vádlott által megfogalmazott kívánságot fordította román nyelvről magyarra. A vádlottnak a korábbi kábítószer-fogyasztásra vonatkozó tagadó előadását cáfolták a beszerzett orvosi dokumentumok, amelyek arra utaltak, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási intézetbe történt befogadása előtti időszakban fogyasztott kábítószer.

A kérés komolytalanságának felvetését az elsőfokú bíróság meggyőző érveléssel vetette el. A vádlott az ellenszolgáltatás fejében kért kívánságának kifejezésével a bűncselekményt megvalósította, amelyet az intézet biztonsági felügyelője nyomban jelentett felettesének. A vádlott a kérés egyszeri kijelentésén túl egyéb magatartást nem tanúsított. Ez a körülmény a cselekmény befejezését nem érintette, azt mindössze a büntetés kiszabása során lehetett a vádlott javára figyelembe venni.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, és elfogadható volt álláspontja abban a tárgykörben is, hogy szabadságvesztésnél enyhébb büntetés alkalmazása nem indokolt figyelemmel arra, hogy a vádlott cselekményét több büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok a Btk.87.§ (1) és (2) bekezdés d) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával is elérhetőek. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztést ugyanakkor némileg eltúlzottnak találta a cselekmény elkövetési körülményeire, különösen arra figyelemmel, hogy a bűncselekmény az enyhébb elkövetési magatartás tanúsításával valósult meg. A vádlott a kérés egyszeri kijelentésén túl egyéb többletmagatartást ugyanis nem tanúsított.

Ezekre az indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát 4 hónapra enyhítette.

Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a vádlottat, illetve az államot terhelő bűnügyi költség összegét. A vádlottat 18.750 forint védői díj, valamint 49.375 forint szakértői költség, összesen 68.125 forint megfizetésére kellett kötelezni, míg a fennmaradó 308.975 forint bűnügyi költség vonatkozásában nem hozható marasztaló rendelkezés. Hasonlóképpen nem köteles a magyar nyelvet nem ismerő vádlott a másodfokú eljárás során felmerült 9.304 forint fordítási költség viselésére sem, azt a Be.339.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetés kiszabását, valamint a bűnügyi költség összegét érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a vádlott terhére megállapított bűncselekmény megnevezése során nem a Btk. szerinti, hanem a korábbi gyakorlatnak megfelelő megnevezést használta, ezért azt a Be.258.§ (1) bekezdésének d) pontja alapján hivatali vesztegetés helyett vesztegetésre kellett helyesbíteni.

P é c s, 2012. augusztus 28.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.4/2011/18. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.139/2012/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - 2012. évi augusztus hó 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke